

ทำไมเราจึงควรสนับสนุนการทำแท้งอย่างปลอดภัย

written by ญัฐธิญาณ์ อาจทวีกุล | มกราคม 13, 2018

โดย ญัฐธิญาณ์ อาจทวีกุล

เมื่อ 10 ปีที่แล้ว ตอนนั้น เราเรียนในระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 การได้อยู่หอพักทำให้เรามีโอกาสใกล้ชิดกับแฟนหนุ่มมากขึ้นเพราะห่างบ้านห่างพ่อแม่ ในช่วงสอบปลายภาคเรามีอาการคลื่นไส้ อาเจียน จึงซื้อที่ตรวจครรภ์มาตรวจผลคือ-เราท้อง

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เราช็อก สิ้น และทำอะไรไม่ถูกอยู่เกือบเดือน ก่อนตัดสินใจบอกแฟนหนุ่มซึ่งกำลังตกงานอยู่ขณะนั้น ตอนนั้น เขามีรายได้แทบไม่พอเลี้ยงตัวเองด้วยซ้ำ ส่วนเราก็ยังอยู่ในวัยเรียน การมีลูกไม่ใช่เรื่องน่ายินดี ยิ่งในวัย 19 ปี มันคือทอร์นาโดลูกใหญ่ที่กำลังซัดเข้าใส่ชีวิตอย่างจัง

เรากับแฟนนอนด้วยกันโดยไม่ได้คิดที่จะป้องกัน ความจริงเราอยากป้องกันแต่ไม่กล้าซื้อถุงยางหรือยาคุมกำเนิด แค่วันเดินเข้าร้านไปหยิบที่ตรวจครรภ์แล้วยื่นให้แคชเชียร์ยังกลังจนเนื้อตัวสั่น ทำได้แค่โทษตัวเอง ครอบครัวยุคสมัยที่มีทัศนคติไม่เปิดกว้างรับฟังเรื่องนี้

ตอนนั้นเราเหมือนใช้ชีวิตอยู่ใต้อุโมงค์แคบ ชั่วโมงที่ทำข้อสอบคิดเพียงภาพความเจ็บปวดทรมานและการตกเลือดหากทำแท้งเถื่อนเหมือนในละครทีวี

มีวบหนึ่งเราคิดฆ่าตัวตาย แต่แฟนห้ามไว้ เราก็เลยปรึกษากับแฟนอย่างจริงจังว่า จะต้องหาทางออกด้วยการทำแท้ง

ท้ายสุด นึกได้ว่าก่อนหน้านี้หนีบปีพีสาวเราเคยทำแท้งเหมือนกัน แม่เราก็เคยทำนะ แต่ตอนนั้นเราอายุแค่ 7 ขวบ จำได้ว่าแม่ทำด้วยวิธีกินเหล้าขาวในปริมาณมาก กว่าที่จะสำเร็จก็แท้งตอน 5 เดือน

เราไม่กล้าบอกแม่ ไม่กล้ากินเหล้าขาว กลัวว่าล่าช้าแล้วท้องคงใหญ่ก่อน แต่ประเด็นจริงๆ คือเราไม่อยากให้พ่อแม่กับเพื่อนๆ รู้ว่าเราท้อง เราเลยตัดสินใจปรึกษาพีสาว

“พีเคยทำแท้งกับหมอคณิกหนึ่ง เขาให้กินยา 1 เม็ด แล้วสอดยาเข้าช่องคลอดอีก 4 เม็ด ตอนนั้น พีท้องได้ 2 เดือน มีอาการปวดท้องน้อยก่อนก่อนเลือดออกมากขึ้นใหญ่ พีก็ปลอดภัยไม่ได้เจ็บอะไรหลังจากนั้น” พีสาวเล่าให้ฟังและรับปากจะพาเราไปพบหมอคณิกนั้น

เราโล่งใจขึ้นทันที บอกแฟนว่ามีทางออกแล้ว ความจริงเรากับแฟนไม่อยากจะเลือกทางนี้ แต่จะให้ทำอย่างไรเมื่อเรารู้ตัวเองดีว่าถ้าปล่อยให้ท้องโดยที่ยังไม่พร้อม ทั้งที่เรายังเรียนไม่จบ แฟนเราว่างงาน พ่อแม่คงทำใจไม่ได้ และสังคมก็คิดเห็นว่าเป็นบาปอีก ที่สำคัญ หากเก็บลูกไว้ ก็จะเกิดปัญหาปากท้องกับลูกในวันข้างหน้าแน่นอน

ตั้งแต่เราเกิดจนโต ชุดความคิดบุญบาปถูกนำมาใช้ตีตราผู้หญิงที่ทำแท้งเสมอๆ

ขนาดคนทำแท้งยังเชื่อว่าบาป ต้องทำบุญส่งให้เจ้ากรรมนายเวร เราเคยถูกบังคับให้ทำ เคยยอมครั้งเดียวแล้วก็ไม่เคยอีกเลย – ป๊าๆ ก็ทำแท้งกันเยอะ แล้วก็ทำบุญชดใช้

แต่ห้อยคนที่ตั้งคำถามว่า ถ้าปล่อยให้เด็กคนหนึ่งเกิดมาโดยที่พ่อแม่และรัฐไม่พร้อมดูแลจะเรียกว่าบาปกว่าหรือไม่

เราทำแท้งกับหมอที่เข้าใจ ในอายุครรภ์ 3 เดือน กับเงิน 3,500 บาท

หลังจากเรายุติการตั้งครรภ์ครั้งนั้น เราใช้ชีวิตอย่างมีสติ มีเพศสัมพันธ์ที่ป้องกัน มีความเข้าใจคนที่กำลังเผชิญปัญหา

นี่ถ้าเหตุการณ์ทำแท้งของเรานั้นถูกกฎหมาย หรือถ้ารัฐมีสถานเลี้ยงดูเด็กระหว่างที่เราไม่พร้อม หรือถ้ารัฐให้ทางออกกับปัญหานี้อย่างจริงจัง สังคมก็คงยอมรับ เราก็คงเลือกทางที่เหมาะสมกับเงื่อนไขของชีวิตและปลอดภัยต่อสุขภาพร่างกาย นั่นคือ ถ้าเลือกทำแท้งก็จะทำได้โดยปลอดภัย ถ้าเลือกผดุงครรภ์ก็จะมีคนเลี้ยงแทน

เราอยากให้สังคมเข้าใจ บางคนถามว่าทำไมไม่หยุดเรียนแล้วค่อยเรียนใหม่ การสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ใช่เรื่องง่ายและเราก็สอบได้ทุน ถ้าเสียทุนไปนั่นหมายถึงการสูญเสียโอกาสทางการศึกษาของคนจน หลายคนถามว่าแล้วทำไมไม่ให้แฟนหางานทำส่งเสียเลี้ยงดู คือ แฟนอ่านหนังสือไม่ออก การหางานทำสำหรับเขาก็ค่อนข้างลำบากมากพออยู่แล้ว

เราคิดย้อนไปถึงอดีตด้วยสติว่า นั่นเป็นทางออกที่โอเคสุดแล้ว

เราศึกษากฎหมายมากขึ้น สนับสนุนการทำแท้งเสรีภายใต้แนวความคิดสิทธิเหนือเรือนร่างของผู้หญิง

เมื่อกล่าวถึงเนื้อหาบางบทความที่สนับสนุนการทำแท้งที่พูดถึงสาเหตุของคนที่ไม่เลือกทำแท้งเถื่อนเพราะไม่พร้อมดูแลลูก ความจริงคือ พวกเขาอยากทำแท้งในสถานพยาบาลที่ถูกกฎหมายและปลอดภัยต่อร่างกาย แต่กฎหมายซีโวกัดผิด ซึ่งประมวลกฎหมายอาญามาตรา 305 อำนาจความสะดวกให้แก่คนท้องจากการถูกข่มขืนและท้องที่เป็นอันตรายต่อชีวิตเท่านั้นที่สามารถยุติการตั้งครรภ์ เมื่อพ.ศ. 2524 เคยมีแผนแก้ไขเพิ่มเติมกรณีท้องเพราะคุมกำเนิดล้มเหลวจากแพทย์ และคนท้องมีปัญหสุขภาพกายและจิต ทั้งประการนี้สามารถทำแท้งได้ แต่ร่างกฎหมายฉบับนี้ตกไปเพราะการเดินขบวนคัดค้านที่นำโดยพลตรีจำลอง ศรีเมือง ด้วยวาทกรรมที่ว่าจะทำให้คนมีเพศสัมพันธ์อย่างเสรีมากขึ้น

เราขอให้สังคมเข้าใจว่า คนอยากทำแท้งเพราะท้องไม่พร้อมไม่ได้มีแค่เด็กวัยเรียน ยังมีผู้หญิงที่แต่งงาน มีงานทำและมีลูกแล้ว ที่พลาดพลั้งท้องไม่พร้อมอีกที่ต้องการทำแท้งเช่นกัน ยกตัวอย่างพี่สาวและแม่ของผู้

เขียนเองก็เป็นอีกกลุ่มคนที่มีลูกมาก่อน แค่ว่าที่ตั้งท้องในช่วงที่เศรษฐกิจของครอบครัวกำลังตกต่ำ จึงเลือกที่จะยุติการตั้งครรภ์ลง

หากอ้างถึงความไม่เท่าเทียมทางชนชั้นในสังคม เกิดขึ้นเมื่อคนท้องที่มีฐานะเศรษฐกิจดีกว่าสามารถเข้าถึงการบริการทำแท้งอย่างปลอดภัยจากแพทย์ในสถานพยาบาลที่ถูกกฎหมาย เพราะมีอำนาจในการจ่าย ส่วนคนท้องที่มีฐานะขาดสนก็ต่อเผชิญหน้ากับความเจ็บปวดด้วยวิธีทำแท้งที่อันตราย เพราะมีเรี่ยวแรงการจ่ายน้อยกว่า ทั้งสังคมยังซ้ำเติมว่าบาปหนา

รัฐคงชินกับปัญหาการทิ้งทารกในที่สาธารณะจนยากที่จะตื่นตัวหาแนวทางแก้ไข ทั้งที่บุคลากรทางการแพทย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ควรทำแท้งให้ทุกกรณีเพื่อให้เกิดความปลอดภัย สรุปรายๆ ว่า หมอพยาบาลในบ้านเราเขาเบื่อหน่ายกับการรักษาคนไข้หลังได้รับผลข้างเคียงจากการทำแท้งเถื่อน ซึ่งมีคนใช้บริการหลังความเจ็บปวดเช่นนั้นเป็นจำนวนมาก

แต่เมื่อเทียบกับประเทศที่มีกฎหมายทำแท้งเสรี เช่น โปแลนด์ สิงคโปร์ พบว่าสถานการณ์ยุติการตั้งครรภ์ที่อันตรายเหมือนไทยมีน้อยมาก

ขอยกสถิติเชิงตัวเลขเพื่อสนับสนุนบทความชิ้นนี้ด้วยข่าวจากสองสำนักดังที่แนบมา โดยมีมติชน**รายงาน**ว่า พบสถิติปี 2556 จำนวนสตรีไทยที่อายุน้อยกว่า 20 ปีกว่า 130,000 รายคลอดลูก หรือคิดเป็นร้อยละ 16.8 ของการคลอดลูกทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 13.9 ในปี 2547 มากเป็นอันดับ 2 ในอาเซียน

สำนักอนามัยและการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย พบว่า สัดส่วนการทำแท้งในกลุ่มอายุ 15-19 ปี มีถึงร้อยละ 28.1 ของผู้ป่วยที่ทำแท้งในสถานพยาบาล ซึ่งแน่นอนว่าการทำแท้งนอกสถานพยาบาลต้องสูงกว่านี้หลายเท่าแต่สูงอีกก็เท่าก็ไม่ทราบ เพราะคงจัดเก็บเป็นตัวเลขที่ชัดเจนไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายระบุเปิดช่องให้จัดเก็บสถิติได้เพียงไม่กี่สาเหตุเท่านั้น ส่วนการทำแท้งเถื่อนที่นับจำนวนได้คงหนีไม่พ้นกรณีพบซากเด็กทารก 2,002 ศพในวัดไผ่เงินที่เป็นข่าวดัง

คงเป็นปัญหาสังคมเรื้อรังต่อไปหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำได้แค่พยายามแก้ไข แต่ละเลยบริบทของการตัดสินใจยุติตั้งครรภ์ และอีกก็ปัญหาที่ตามมา เช่น กรณีนักเรียนท้องไม่พร้อมและเลือกออกจากระบบการศึกษา เธอต้องเผชิญกับมรสุมชีวิตอะไรบางอย่างหลังจากนั้น จากข้อมูลพบว่า “ร้อยละ 32 ของแม่วัยรุ่นต้องออกจากการศึกษา จึงเป็นไปได้ว่าวัยรุ่นที่คลอดปีละกว่า 100,000 คน ส่วนใหญ่ต้องหยุดเรียนและไม่สามารถกลับไปเรียนต่อได้”

คิดไม่ออกว่าถ้าไม่ทำแท้งตอนนั้นทั้งที่ยังเรียนไม่จบ แล้วเราจะทำมาหากินอย่างไรเพื่อเลี้ยงดูลูก เช่นกันกับคนท้องที่ไม่เข้าเงื่อนไขตามกฎหมายที่ต้องเลือกทำแท้งด้วยวิธีที่เสี่ยงต่อสุขภาพ ซึ่งมีอัตราการตายถึง 300 ต่อ 100,000 รายในประเทศไทย

หากนำอัตราการตายดังกล่าวมาคำนวณกับจำนวนการทำแท้ง 300,000 รายต่อปีโดยประมาณในไทย จากสถิติของ

มูลนิธิเพื่อสุขภาพและสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์ของสตรี (แห่งประเทศไทย) นั้นหมายถึง มีสตรีไทยที่ตายไปโดยไม่จำเป็นกว่า 900 คนต่อปี

เห็นใจกันหน่อย คนท้องไม่พร้อมต้องมาร้องขอความเข้าใจจากสังคม ทั้งที่คนท้องมีสิทธิทางร่างกาย ร้อยละ 100 แต่ให้พวกเธอก้าวข้ามอย่างไร เมื่อสังคมนั้นตีตราคนทำแท้งให้เป็นคนใจบาป เอาแต่ความกลัวและความอับอายเข้ามาข่มขู่เหมือนภาพในละครทีวี

สังคมต้องปรับทัศนคติใหม่เรื่องเพศศึกษาและการทำแท้ง คนที่ท้องและไม่พร้อมจะดูแลลูก ต้องได้รับการช่วยเหลือจากทางการแพทย์อย่างปลอดภัย เราสนับสนุนให้รัฐดูแลและแก้ไขกฎหมาย การทำแท้งเป็นสิทธิด้านร่างกายของมนุษย์ และเป็นการแก้ไขปัญหาในชีวิต

ด้วยสิทธิของร่างกายและจิตใจผู้หญิง ย่อมมีอำนาจกำหนดทิศทางชีวิตตนเอง ปัจจุบันเรามีลูก 2 คน ด้วยความพร้อมที่จะดูแลพวกเขา การเขียนบทความนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการหารายได้เพื่อมาเลี้ยงดูพวกเขา
นั่นเอง